samenwerkende gemeenten jeugdhulp
HOLLAND RIJNLAND

Afbakening Reikwijdte Jeugdhulpplicht
Wijzigingspakket

6 januari 2026

samenwerkende gemeenten jeugdhulp
HOLLAND RIJNLAND

Inhoud

1. Inleiding 3

1.1 Aanleiding 3

1.2 Opdracht 3

1.3 Aanpak 3

1.4 Leeswijzer 4

2. Overzicht wijzigingspakket 5

3. Wijzigingspakket 6

3.1 Definitie ‘gebruikelijke hulp’ 6

3.2 Definitie algemene voorzieningen 10

3.3 Ondersteuningsvragen in relatie tot Wet passend onderwijs (1) 11

3.4 Ondersteuningsvragen in relatie tot Wet passend onderwijs (2) 12

3.5 Ondersteuningsvragen in relatie tot de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) 13

3.6 Aanbieder dezelfde stappen laten doorlopen als het lokaal team bij verwijzing via externe verwijzer 15

3.7 Afbakening in relatie tot voorliggende voorzieningen (andere wetten) 16

3.8 Verwijzing door familierechter 18

3.9 Duur en intensiteit jeugdhulp 19

3.10 Afbakening individuele voorzieningen 19

3.11 Afbakening in relatie tot voorwaarden aan de aanbieder 21

3.12 Afbakening in relatie tot gemaakte kosten voorafgaand aan de aanvraag 22

3.13 Afbakening pgb 23

3.14 Toezicht ..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

3.15 Beschikking 30

3.16 Afstemming met gecertificeerde instellingen 31

Bijlage 1 – Motivering wijziging Jeugdhulp op school 32

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

In 2024 constateerden de bestuurders in de jeugdregio Holland Rijnland dat, net als in veel andere regio's in Nederland, het jeugdhulpstelsel onder grote druk staat en dreigt vast te lopen. Deze situatie vroeg om fundamentele keuzes en een gezamenlijke aanpak om de continuïteit en kwaliteit van de jeugdhulp te waarborgen. Op basis daarvan is een proces in gang gezet. Dit proces heeft geleid tot concrete aanbevelingen die noodzakelijk zijn om de druk op het jeugdhulpstelsel te verlichten en toekomstbestendig te maken.

Na bestuurlijke besluitvorming over deze aanbevelingen heeft het Ambtelijk Opdrachtgeversoverleg (AOO) prioriteiten benoemd voor de implementatie. Twee van deze prioriteiten betreffen:

1. Afbakening van de reikwijdte van de jeugdhulpplicht
2. Aanpassing van gemeentelijke verordeningen

Om invulling te geven aan deze opdracht is voorliggend wijzigingspakket opgesteld.

1.2 Opdracht

De opdracht was om tot een regionaal eenduidige afbakening van de reikwijdte van de jeugdhulpplicht te komen. Met als doel om deze afbakening vervolgens eenduidig te vertalen in de gemeentelijke verordeningen.

1.3 Aanpak

Om invulling te geven aan bovenstaande opdracht is voorliggend wijzigingspakket opgesteld. Dit pakket is opgesteld door een werkgroep bestaande uit beleidsmedewerkers jeugd uit de 13 gemeenten, begeleid door een extern projectleider.

Het pakket is gebaseerd op o.a.:

- De Jeugdwet;
- De memorie van toelichting op de Jeugdwet;
- De Wet Verbetering beschikbaarheid jeugdzorg;
- 'Best practices' bij andere gemeenten;
- Bestaande werkafspraken.

Gedurende het proces hebben er consultaties plaatsgevonden met:

- Gemeentelijke toegang (vertegenwoordigd door Voorleder1);
- Collega's Wmo binnen de gemeenten;
- Externe juridische expertise;
- Onderwijspartners door middel van een gesprek met een vertegenwoordiging van de samenwerkingsverbanden onderwijs.

De werkgroep heeft aan de hand van 16 maatregelen beschreven op welke punten nadere afbakening van de reikwijdte van de jeugdhulpplicht mogelijk is. Daarnaast heeft de werkgroep deze aanbevelingen concreet vertaald naar passages die de gemeenten over kunnen nemen in de lokale verordeningen. De voorgestelde wijzigingen zijn nadrukkelijk gecontroleerd op juridische houdbaarheid.

1.4 Leeswijzer

In totaal zijn er in dit wijzigingspakket een 16-tal maatregelen geformuleerd. In het volgende hoofdstuk vindt u een overzicht van het wijzigingspakket. Vervolgens worden in hoofdstuk 3 de wijzigingen puntsgewijs beschreven.

2. Overzicht wijzigingspakket

Paragraaf	Wijziging	Landt in….
3.1	Definitie gebruikelijke hulp	Verordening
3.2	Definitie algemene voorzieningen	Verordening
3.3	Ondersteuningsvragen in relatie tot Wet passend onderwijs (1)	Verordening
3.4	Ondersteuningsvragen in relatie tot Wet passend onderwijs (2)	Implementatie regie
3.5	Ondersteuningsvragen in relatie tot de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)	Verordening
3.6	Aanbieder dezelfde stappen laten doorlopen als het lokaal team bij verwijzing via externe verwijzer	Verordening
3.7	Uitsluitingsgronden voor het gebruik maken van individuele voorzieningen	Verordening
3.8	Verwijzing door familierechter	Verordening
3.9	Duur en intensiteit jeugdhulp	• Verordening • Implementatie invoering beschikkingen
3.10	Afbakening individuele voorzieningen	Verordening
3.11	Afbakening in relatie tot voorwaarden aan de aanbieder	Verordening
3.12	Afbakening in relatie tot gemaakte kosten voorafgaand aan de aanvraag	Verordening
3.13	Afbakening pgb	Verordening
3.14	Toezicht	Verordening
3.15	Beschikking	Verordening
3.16	Afstemming GI's	Verordening

3. Wijzigingspakket

3.1 Definitie ‘gebruikelijke hulp’ en ‘eigen kracht’

Achtergrond:
In de regel bevat een verordening jeugdhulp een artikel met betrekking tot gebruikelijke zorg en eigen verantwoordelijkheid. Dit artikel bakent nader af wanneer er sprake is van zogenoemde gebruikelijke zorg. Wanneer er sprake is van gebruikelijke zorg is er derhalve geen sprake van een jeugdhulpplicht.

Toelichting:
De verordening wordt aangepast, waarbij het artikel met betrekking tot gebruikelijke hulp en eigen verantwoordelijkheid wordt aangescherpt. Het artikel bevat objectiverende afwegingsfactoren en biedt handvatten voor de uitvoering. Onder ‘financiële problemen’ wordt niet verstaan een (inkomens)toets of de vraag of ouders zelf hulp kunnen inkopen. Het betreft uitsluitend de beoordeling of, gelet op draagkracht en draaglast, van ouders redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij (tijdelijk) zelf voorzien in (onderdelen van) de hulp, zonder dat dit leidt tot onevenredige gevolgen.

Effect:
Hoe scherper de term gebruikelijke zorg is gedefinieerd hoe strakker hierop gestuurd kan worden door het lokaal team. Het lokaal team krijgt hiermee meer handvatten om de afweging te maken of er sprake is van ‘gebruikelijke zorg’ of van een ‘jeugdhulpplicht’. Naast een omschrijving in de verordening, kan in de toelichting op de verordening verwezen worden naar bijlagen met nader gedetailleerde afbakeningen, zoals de omschrijving van het NJI.

Bron:
Modelverordening Schulink. Bepalingen zoals deze zijn reeds opgenomen in andere gemeentelijke verordeningen, zoals de verordening van de gemeente Haarlem.

Inhoudelijke wijziging:
Het volgende artikel wordt voorgesteld:

Artikel X. Beoordeling (boven) gebruikelijke hulp en eigen kracht

1. Jeugdigen en/of ouder(s) komen in aanmerking voor een individuele voorziening als zij zelf geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag binnen hun eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen (eigen kracht). Hieronder wordt in ieder geval verstaan:
    - gebruikelijke hulp van ouders en/of andere verzorgers of opvoeders
    - bovengebruikelijke hulp van ouders voor zover zij beschikbaar en in staat zijn de noodzakelijke hulp te bieden, dit geen (dreigende) overbelasting oplevert en door het bieden van de bovengebruikelijke hulp geen financiële problemen in het gezin ontstaan
    - de ondersteuning vanuit het sociale netwerk
    - het aanspreken van een aanvullende zorgverzekering die is afgesloten
2. Gebruikelijke hulp is hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van ouders en/of andere verzorgers of opvoeders. Zij zijn namelijk verplicht de tot hun gezin behorende minderjarige jeugdigen te verzorgen, op te voeden, te begeleiden en toezicht op hen te houden. Dit geldt ook als de jeugdige een ziekte, aandoening, beperking of andere problematiek heeft. Bij uitval van 1 van de ouders neemt de andere ouder de gebruikelijke hulp over. Dit geldt ook bij gescheiden ouders. Er wordt dan ook rekening gehouden met de gebruikelijke hulp van de ouder waar de jeugdige niet woont.
3. Om vast te stellen of sprake is van gebruikelijke hulp beoordeelt het college of de benodigde hulp uitgaat boven de hulp die een jeugdige van dezelfde leeftijd zonder ziekte, aandoening, beperking of andere problematiek nodig heeft. Het college houdt hierbij rekening met de volgende factoren:
    a. de leeftijd van de jeugdige
    b. de mate van zorg bij activiteiten en handelingen, de mate van toezicht en de mate van begeleiding/stimulans die een jeugdige van die leeftijd nodig heeft
    c. de aard en de duur van de hulp en de benodigde ondersteuningsintensiteit van de jeugdige
    d. de mate van planbaarheid van de hulp
    e. de behoeften en mogelijkheden van de jeugdige
4. Om vast te stellen of sprake is van gebruikelijke hulp beoordeelt het college of de hulpvraag behoort tot de opvoedingsopgaven en/of normale uitdagingen zoals omschreven door het Nederlands Jeugdinstituut in de uitgave ‘Opgroeien en opvoeden’ en waarvan het overzicht is opgenomen in bijlage X van deze verordening. Indien dit het geval is worden voldoende eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen in beginsel geacht aanwezig te zijn, tenzij uit het onderzoek blijkt dat gelet op de individuele omstandigheden ondersteuning noodzakelijk is.
5. Als er sprake is van gebruikelijke hulp verstrekt het college geen individuele voorziening tot jeugdhulp. Hierop kan (tijdelijk) een uitzondering worden gemaakt als de ouders door (dreigende) overbelasting de gebruikelijke hulp niet kunnen bieden. Er moet dan wel een verband zijn tussen de (dreigende) overbelasting en de hulp aan de jeugdige.
6. Gaat het om hulp die de gebruikelijke hulp overstijgt, zijn de ouders in eerste instantie nog steeds verantwoordelijk voor het bieden van deze bovengebruikelijke hulp. Het college beoordeelt dan of van ouders verwacht mag worden dat ze deze hulp bieden, zoals in lid 1 staat weergegeven. Het college maakt hierbij onderscheid tussen kortdurende en langdurende situaties:
    - Kortdurend: er is uitzicht op herstel van het (gezondheids)probleem en de daarmee samenhangende zelfredzaamheid van de jeugdige. Het gaat hierbij

over een aaneengesloten éénmalige periode van maximaal drie maanden in één kalenderjaar.
- Langdurend: het gaat om chronische situaties waarbij naar verwachting de jeugdhulp langer dan drie maanden nodig is of voor meerdere periodes van drie maanden in één kalenderjaar.

6. Het college verwacht van ouders dat zij in kortdurende situaties de bovengebruikelijke hulp bieden, tenzij dit gelet op de aard van de hulp niet kan worden verwacht of de ouders door (dreigende) overbelasting de hulp niet kunnen bieden. Er moet dan wel een verband zijn tussen de (dreigende) overbelasting en de hulp aan de jeugdige.
7. Bij de beoordeling in langdurige situaties houdt het college rekening met de volgende factoren:
   a. de aard en de duur van de hulp en de benodigde ondersteuningsintensiteit van de jeugdige
   b. de mate van planbaarheid van de hulp
   c. het lichamelijk en geestelijk welzijn van de ouders
   d. de manier van omgaan van ouders met de problemen van de jeugdige
   e. vaardigheden van de ouders om zelf hulp te bieden (bijvoorbeeld een verpleegachtergrond)
   f. of er sprake is van problematiek bij de ouders, zoals relationele problemen of schulden
   g. welke verplichtingen de ouders hebben, bijvoorbeeld voor werk en sociale verplichtingen
   h. het belang van ouders om een inkomen uit arbeid te krijgen en het eventueel ontstaan van financiële problemen
   h. de woonsituatie
   j. de samenstelling van het gezin en de relatie tussen de gezinsleden (bijvoorbeeld of er sprake is van een wettelijke stiefouder of niet)
   k. is er een sociaal netwerk en zo ja, wat zijn de mogelijkheden en de bereidheid van het sociaal netwerk om de jeugdige of zijn ouders te ondersteunen
   l. overige individuele omstandigheden die door jeugdige en ouders worden ingebracht
8. Als bovengenoemde factoren niet leiden tot problemen bij het kunnen verlenen van de hulp door de ouders, bij de beschikbaarheid van de ouders voor het verlenen van de hulp, bij de belasting van de ouders en bij de financiële situatie van de ouders wordt van hen verwacht dat zij de bovengebruikelijke hulp (eventueel deels) verlenen. Het college verstrekt dan geen individuele voorziening tot jeugdhulp.
9. Bij (dreigende) overbelasting geldt nog het volgende:
   - Er moet een verband zijn tussen de overbelasting en de zorg aan de jeugdige.
   - Als de overbelasting ziet op spanningen door het werk (bijvoorbeeld door te veel uren werken of stress) of door andere factoren buiten de zorg van de jeugdige om, moet de ouder eerst een oplossing zoeken in de oorzaak van die spanningen.
   - Bij een aanvraag voor een individuele voorziening tot jeugdhulp bekijkt het college wat wordt gedaan om die spanningen te verminderen.
   - Als de (dreigende) overbelasting kan worden verminderd door het herinrichten van het werk of andere sociale/maatschappelijke activiteiten wordt dit eerst van de ouder verwacht.
   - Het verlenen van hulp aan je kind gaat voor op sociale/maatschappelijke activiteiten.

- Een pgb voor het verlenen van hulp aan een jeugdige door een ouder wordt beëindigd als er sprake is van (dreigende) overbelasting. Een andere zorgverlener moet het verlenen van hulp overnemen om de overbelasting te stoppen.

10. Als ouders een beroep kunnen doen op het sociale netwerk voor het bieden van ondersteuning bij de benodigde hulp aan de jeugdige wordt van hen verwacht dat ze hier gebruik van maken. De ondersteuning die het sociale netwerk biedt, valt onder de eigen kracht. Het college verstrekt hiervoor geen individuele voorziening tot jeugdhulp.
11. Als de jeugdige en/of de ouders een aanvullende zorgverzekering hebben die de benodigde hulp (deels) vergoedt, wordt van ouders verwacht dat zij deze aanspreken. Het college verstrekt dan geen individuele voorziening tot jeugdhulp of alleen een aanvullende voorziening voor het gedeelte dat niet wordt vergoed

3.2 Definitie algemene voorzieningen

Achtergrond:
Binnen de gemeenten worden verschillende voorzieningen geboden. Gebruikelijke voorzieningen zijn de jeugdgezondheidszorg, kortdurende pedagogische ondersteuning, reguliere sport en vrijetijdsvoorzieningen of mantelzorgondersteuning. Daarnaast is het mogelijk om, op basis van lokale accenten, specifieke voorzieningen aan te wijzen als algemene voorziening. Dit betreft laagdrempelige, vrij toegankelijke en generieke ondersteuning waarvoor geen voorafgaand individueel onderzoek naar behoeften/persoonskenmerken nodig zijn en geen beschikking wordt afgegeven. Voorbeelden hiervan zijn weerbaarheidstraining en faalangsttraining of bondgenoten en lotgenoten-contact.

Wanneer een gemeente definieert wat in de eigen gemeente algemene voorzieningen zijn, en deze algemene voorziening daadwerkelijk beschikbaar is én passend en toereikend voor de hulpvraag, wordt deze dus niet langer toegewezen als individuele voorziening. Wanneer het college naar aanleiding van een verzoek om een individuele voorziening oordeelt dat met een algemene voorziening kan worden volstaan en daarom geen individuele voorziening wordt toegekend, wordt dit vastgelegd in een gemotiveerde besluit/beschikking.

Toelichting:
De verordening wordt aangepast, waarbij het artikel met betrekking tot algemene voorzieningen wordt aangevuld met algemene voorzieningen die in een gemeente worden geboden.

Aandachtspunt bij deze afbakeningsbepaling is dat per gemeente beoordeeld moet worden welke algemene voorzieningen binnen de gemeente geboden worden en of deze beschikbaar en voldoende compenserend zijn ten opzichte van de individuele voorzieningen. Dit kan per gemeente verschillen. In de vertaalslag van deze bepaling naar de lokale verordening moet dit dus nadrukkelijk gecontroleerd worden.

Ten opzichte van de huidige verordeningen wordt ook jeugdhulp op school in het gespecialiseerd onderwijs (speciaal basisonderwijs, speciaal onderwijs cluster 3 en 4) toegevoegd. Dit is een voorstel volgend uit de ontwikkellijn onderwijs. Kortgezegd is dit een bestaande praktijk die wordt geformaliseerd. Een verdere inhoudelijke toelichting is toegevoegd in bijlage 1. De inhoudelijke argumentatie is dat JOS op dit moment collectief op school aangeboden en leerlingen tijdig kunnen worden geholpen. Uit een evaluatieonderzoek dat in 2024 in de regio is uitgevoerd blijkt dat JOS een succes is en er alle reden is om de ingezette regionale koers te vervolgen en te versterken. De doelmatigheid en rechtmatigheid van JOS wordt geborgd door evaluatiegesprekken die twee keer per jaar plaatsvinden. Samen met het jeugdteam en het samenwerkingsverband evalueren het programma Jeugd en de Serviceorganisatie Zorg of de inzet van JOS conform het plan van aanpak is dat school en jeugdhulpaanbieder samen opgesteld hebben.

Effect:
Op basis van de verordening kan voor de voorzieningen die onder ‘algemene voorziening’ vallen, niet langer een individuele voorziening toegekend worden wanneer de algemene voorziening beschikbaar is en passend en toereikend is voor de hulpvraag.

Bron:
Modelverordening Schulink, Conceptverordening HLT.

Inhoudelijke wijziging (voorbeeld)

Artikel X Algemene voorzieningen

1. Een algemene voorziening is vrij toegankelijk. Het is een voorziening op basis van de Jeugdwet, die voor elke jeugdige beschikbaar is. Er is geen of een beperkte toegangsbeoordeling.
2. De volgende algemene voorzieningen zijn beschikbaar:
    a. Jeugdgezondheidszorg;
    b. Informatie, training en advies op het gebied van opvoeden en opgroeien;
    c. Kortdurende pedagogische ondersteuning;
    d. Aanbod van jeugdhulp geboden door het lokaal team;
    e. Oudercontact- en ontmoetingsmomenten;
    f. Jeugd- en Jongerenwerk;
    g. Jeugdhulp op school in het gespecialiseerd onderwijs;
    h. Reguliere sport- en vrijetijdsvoorzieningen;
    i. Jeugd- en gezinsondersteuning vanuit het lokaal team;
    j. Weerbaarheidstraining en faalangsttraining;
    k. Bondgenoten/lotgenoten contact;
    l. Kinderopvang en/of Buiten Schoolse Opvang (plus voorziening);
    m. Mantelzorgondersteuning;
    Respijtzorg;
    n. Echtscheidingsspreekuur;
    o. Eerstelijnszorg, zoals huisartsenzorg;
    p. Praktijkondersteuner Huisartsen Jeugd (POH Jeugd).
3. Het college kan in nadere regels vaststellen welke algemene voorzieningen concreet op basis van lid 1 beschikbaar zijn en toelichten wat deze inhouden.

3.3 Ondersteuningsvragen in relatie tot Wet passend onderwijs (1)

Achtergrond:
Er zijn ondersteuningsvragen waarin zowel aanspraak gemaakt moet worden op de Wet passend onderwijs als de Jeugdwet. Regionaal zijn in dit kader afspraken over taken, rollen en verantwoordelijkheden passend onderwijs en jeugdhulp gemaakt.[1] Centraal onderdeel hiervan is dat gebruik wordt gemaakt van de werkwijze *integraal arrangeren.*[2]

Toelichting:
De verordening wordt aangepast, waarbij voor ondersteuningsvragen waarin zowel aanspraak gemaakt moet worden op de Wet passend onderwijs als de Jeugdwet gebruik wordt gemaakt van *integraal arrangeren.* Dit wordt toegevoegd onder het artikel ‘Voorliggende voorzieningen’, waarin de afbakening in relatie tot andere wetten wordt beschreven.

Effect:
De verordening maakt afspraken over taken, rollen en verantwoordelijkheden expliciet.

Bron:
Conceptverordening HLT.

---

[1] Zie de Handreiking taken, rollen en verantwoordelijkheden passend onderwijs-jeugdhulp Holland Rijnland (2025)
[2] https://swv-db.nl/wp-content/uploads/2023/07/P5B-Handreiking-integraal-arrangeren-in-complexe-situaties-juist.pdf

Inhoudelijke wijziging:

Als er voor de betreffende problematiek zowel zorg als uit de Wet passend onderwijs als de Jeugdwet kan worden verkregen, dan past het college de methode 'integraal arrangeren' toe.

3.4 Ondersteuningsvragen in relatie tot Wet passend onderwijs (2)

Achtergrond:
Er zijn ondersteuningsvragen waarin zowel aanspraak gemaakt moet worden op de Wet passend onderwijs als de Jeugdwet. Eerder heeft de financiële werkgroep geconstateerd dat
In de tabel is te zien, dat: *Een aanzienlijk deel van de kosten (€ 5,5 miljoen op jaarbasis) betrekking heeft op de productgroepen S3 Dagbehandeling & Besteding en S4 Individuele Begeleiding, op welke productgroepen regelmatig bijna voltijds begeleiding wordt gefactureerd, waarbij de zorg bijna in de plaats lijkt te komen van het onderwijs.*

Toelichting:
De financiële werkgroep constateert dat het mogelijk is om 10% substitutie te laten plaatsvinden van jeugdhulp naar voorzieningen in het kader van de Wet passend onderwijs. Wat hiervoor nodig is dat er heldere afbakenings- en samenwerkingsafspraken worden gemaakt, en dat hierop wordt gehandhaafd.

Effect:
De scheidslijn tussen de Wet passend onderwijs en de jeugdhulpplicht wordt strakker gehandhaafd. Dit is een reeds lopend traject: zowel in de Leidse regio, de Duin- en Bollenstreek en de Rijnstreek lopen al trajecten om dit te organiseren.

Bron:
Addendum Financiële Werkgroep voor de Taskforce.

Inhoudelijke wijziging:
In het kader van de implementatie prioriteit IV (o.a. regie) wordt met de lokale teams een traject gestart waarbij de samenwerkingsafspraken worden doorleefd en waarbij lokale teams, op basis van de geactualiseerde verordening, geattendeerd worden op de reikwijdte van de jeugdhulpplicht binnen het *integraal arrangeren.*

Onderdeel hiervan is de toepassing van de kaders zoals geformuleerd onder 3.8 en 3.11: de bepalingen die in gaan op de duur en intensiteit van de jeugdhulp en de afbakening in relatie tot andere wetten. Dit moet overgedragen worden in het kader van de vervolgstappen in de implementatie van prioriteit IV (regie).

3.5 Ondersteuningsvragen in relatie tot de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

Achtergrond:
De financiële werkgroep heeft begin 2025 een analyse gemaakt van het besparingspotentieel als gevolg van een verbeterde afbakening tussen zorg in het kader van de jeugdwet en zorg in het kader van de Wmo. De mogelijkheid van verlengde jeugdhulp staat in de Jeugdwet. Het gaat om hulp aan jeugdigen tussen de 18 en 23 jaar. Bijvoorbeeld als er nog hulp nodig is en die hulp niet vanuit een andere wet kan worden geleverd.

Toelichting:
De financiële werkgroep schat in dat een substitutie kan plaatsvinden van de jeugdwet naar de Wmo, waarbij een besparing op de kosten kan worden gerealiseerd van 10% als gevolg van een lagere intensiteit van zorg in het kader van de Wmo (vooral bij de 24-uurszorg).
Wat hiervoor nodig is, is tweeledig:

- Er moeten tijdig acties ingezet worden die nodig zijn om het perspectief na 18 jaar te realiseren. Concreet is dit door een perspectiefplan op te stellen en het tijdig inzetten van de acties die nodig zijn om het perspectief te realiseren. Het is daarbij wenselijk dat er betrokkenheid is van het lokaal team bij het perspectiefplan. Dit is nog geen staande praktijk. Dit wordt meegenomen in de implementatie prioriteit IV (o.a. regie).
- Dit kan in de verordening worden geborgd door het opnemen van een specifieke bepaling. De modelverordening van Schulink geeft hiervoor een voorbeeldbepaling.

Effect:
De scheidslijn tussen de Wmo en de jeugdhulpplicht wordt strakker gehandhaafd.

Bron:
Addendum Financiële Werkgroep voor de Taskforce, modelbepaling Schulink.

Inhoudelijke wijziging:
Dit uitgangspunt moet in relatie gezien worden met wijziging 3.8: uitsluitingsgronden. Deze wijziging stelt voor in de verordening op te nemen dat er geen gebruik gemaakt kan worden van een individuele voorziening wanneer er sprake is van een maatwerkvoorziening voor opvang vanuit de Wmo.

Deze bepaling dient vervolgens wel praktisch vertaald te worden. Dit vergt een implementatietraject. Dit is een reeds lopend traject in de werkgroep 18+/18-. Daarnaast wordt een toevoeging aan de verordening voorgesteld. Deze luidt als volgt:

Artikel X. Overgang 18- naar 18+

1. Als een jeugdige gebruik maakt van een individuele voorziening en bijna 18 jaar wordt, zorgt het college ervoor dat er op tijd een gesprek plaatsvindt over de veranderingen vanaf 18 jaar en welke voorziening na 18 jaar nodig is.
2. De jeugdhulpaanbieder stelt voor jeugdigen die jeugdhulp krijgen vanaf het 16e jaar een ‘perspectiefplan’ op waarin staat:
    - Welke hulp of ondersteuning nodig is vanaf de 18e verjaardag;
    - Hoe en vanuit welke wet (Wmo, WLZ, Zorgverzekeringswet of verlengde Jeugdwet) de hulp vanaf 18 jaar wordt ingezet.
3. Het perspectiefplan wordt beoordeeld door het lokaal team.

4. De jeugdhulpaanbieder betrekt de jeugdige, het gezin en het college bij (het opstellen van) het perspectiefplan.

Toelichting:
Artikel X. Overgang 18- naar 18+
Als de jeugdige na het 18e jaar nog hulp nodig heeft, waarborgt het college de continuïteit van de hulp en de ondersteuning. Dit houdt in dat de overgang naar een andere wet door het college begeleidt wordt. Of dat verlengde jeugdhulp tijdig wordt ingezet. Om voor een jeugdige een goede overgang te hebben van de ingezette hulp wordt al voor het 18e jaar gekeken naar wat na het 18e jaar nodig is aan hulp. Het doel hiervan is om overgangsproblemen te voorkomen en om vanaf het 18e jaar de ondersteuningsbehoefte zo klein mogelijk te houden. Als inzet van (extra) hulp kan leiden tot meer zelfredzaamheid vanaf het achttiende jaar heeft dit de voorkeur. Dit vraagt wel extra bewustwording bij jeugdige, ouders en hulpverleners. In het perspectiefplan wordt ook aandacht besteed aan aspecten als huisvesting, inkomen, werk/opleiding en welzijn na het 18e jaar.

3.6 Aanbieder dezelfde stappen laten doorlopen als het lokaal team bij verwijzing via externe verwijzer

Achtergrond:
In verordeningen is veelal vastgelegd dat het lokaal team een aantal stappen doorloopt met de jeugdige en/of zijn ouders om de ondersteuningsvraag te verhelderen en de inzet van jeugdhulp planmatig te organiseren.
Het gaat daarbij om:

a. Het in kaart brengen van de ondersteuningsvraag met daarbij specifiek aandacht voor de gezinssituatie op de verschillende relevante leefgebieden, dit vormt de basis van de integrale werkwijze;
b. Het concretiseren van de opgroei- en opvoedingsproblemen stoornissen en psychische problematiek met daarbij specifiek aandacht voor de beoogde resultaten van de ondersteuning;
c. Het bepalen welke ondersteuning nodig is rekening houdend met leeftijd en ontwikkelingsniveau, met daarbij specifiek aandacht voor de aard en omvang van de ondersteuning.
d. Het afstemmen met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, wonen of werk en inkomen;
e. Het vastleggen van evaluatie: wanneer en hoe wordt beoordeeld of aan de ondersteuningsvraag is voldaan en of bijstelling van de ingezette jeugdhulpnodig is.

Deze stappen zijn het kader van afbakening en reikwijdte relevant, omdat zij mede borgen dat de inzet van jeugdhulp transparant, navolgbaar en toetsbaar plaatsvindt binnen het gemeentelijke kader (waaronder eigen kracht/gebruikelijke hulp en algemene voorzieningen waar passend) zonder afbreuk te doen aan de wettelijke medische verwijzingsroute.

Daarbij geldt uitdrukkelijk dat dit geen tweede (medisch-inhoudelijke) toets door of namens het college behelst en niet is bedoeld om een geldige verwijzing door een bevoegd verwijzer te blokkeren of onredelijk te vertragen: de aanbieder beoordeelt – binnen professionele standaarden – de noodzakelijke vorm, duur en omvang van de in te zetten jeugdhulp, en werkt daarbij conform verordening, nadere regels en contractafspraken. Voor zover toepassing van het gemeentelijke kader ertoe leidt dat inzet van jeugdhulp wordt beperkt, gewijzigd of beëindigd, dient – waar sprake is van een beslissing over aanspraak/toegang – te worden geborgd dat dit plaatsvindt via een gemotiveerd besluit.

Het is mogelijk om de verordening op dit punt verder aan te scherpen, door expliciet te bepalen dat de jeugdhulpaanbieder na verwijzing door een bevoegd professional deze uniforme stappen doorloopt. Dit vergt wel een consequente doorvertaling in contracten en werkafspraken, zodat uniformiteit en rechtmatigheid worden geborgd zonder dat een extra wachtdrempel of feitelijke herindicatie ontstaat.

Toelichting:
De verordening wordt aangepast, vastgelegd wordt dat:

- De bevoegd professional de hulpvraag kan voorleggen aan het lokaal team ter consultatie en advies. Dit is wenselijk, maar ligt veelal niet vast in de verordeningen;
- Na verwijzing door een bevoegd professional de jeugdhulpaanbieder dezelfde uniforme stappen doorloopt als het lokaal team zou doorlopen.

Effect:
De aanbieder werkt na een verwijzing volgens dezelfde uniforme werkwijze als het lokaal team, gericht op verheldering en planvorming én op toepassing van het gemeentelijke kader voor afbakening en reikwijdte (waaronder eigen kracht/gebruikelijke hulp en – waar passend – algemene voorzieningen), zonder een tweede medisch-inhoudelijke toets te introduceren. Waar toepassing van dit kader gevolgen heeft voor aanspraak/toegang (weigeren, beperken, beëindigen), wordt rechtsbescherming geborgd via een gemotiveerde beschikking.

Bron:
Conceptverordening HLT.

Inhoudelijke wijziging:

Artikel X. Toegang jeugdhulp via het medisch domein
1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na verwijzing door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts.
2. De huisarts, medisch specialist en jeugdarts verwijzen in beginsel naar jeugdhulpaanbieders waarmee de gemeente een contract- of subsidierelatie heeft.
3. Jeugdhulp die na een verwijzing als bedoeld in het eerste lid wordt verleend door een aanbieder die geen contract- of subsidierelatie met de gemeente heeft, komt – behoudens verstrekking van een persoonsgebonden budget – niet voor vergoeding door de gemeente in aanmerking, indien het college soortgelijke jeugdhulp kan laten leveren door een gecontracteerde of gesubsidieerde jeugdhulpaanbieder.
4. Indien er geen passend gecontracteerd aanbod beschikbaar is, volgt het college de verwijzing naar een niet-gecontracteerde aanbieder.
5. Als de jeugdhulpaanbieder na een verwijzing beoordeelt welke specifieke vorm van jeugdhulp nodig is en/of wat de omvang en de duur van de jeugdhulp is, houdt hij zich daarbij aan de regels in deze verordening en de afspraken die hij met de gemeente heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie.
6. De huisarts, medisch specialist of jeugdarts kan met toestemming van de ouder de hulpvraag voorleggen aan het lokaal team ter consultatie en advies.

3.7 Afbakening in relatie tot voorliggende voorzieningen (andere wetten)

Achtergrond:
In het kader van afbakening van de reikwijdte is het wenselijk expliciet te maken wanneer er geen gebruik gemaakt kan worden van een individuele voorziening.

Toelichting:
De verordening wordt aangepast, waarbij expliciet wordt vastgelegd:

a. Welke uitsluitingsgronden worden gehanteerd voor het verstrekken van een individuele voorziening, waarbij specifiek aangegeven wordt op basis van welke andere wetten er sprake is van een uitsluitingsgrond.
b. Daarnaast wordt de afstemming met andere domeinen expliciet vastgelegd.
c. In de verordening tot daarnaast wordt ook de overgang 18 min 18 plus expliciet vastgelegd en wat het College in dat kader moet doen (perspectiefplan).

Daarnaast wordt toegevoegd dat in de afweging wordt meegenomen welke volgorde van inzet van

hulp en ondersteuning naar verwachting het meeste effect sorteert en in hoeverre hulp en ondersteuning gelijktijdig kan of moet worden ingezet.

Effect:
Het lokaal team heeft expliciete gronden om geen individuele jeugdhulpvoorziening toe te kennen.

Bron:
Conceptverordening HLT.

Inhoudelijke wijziging:

Artikel 27. Voorliggende voorzieningen

1. Het college verstrekt geen voorziening voor jeugdhulp als er:
   a. met betrekking tot de problematiek een recht bestaat op zorg als bedoeld bij of krachtens de Wet langdurige zorg, de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen of de Zorgverzekeringswet;
   b. naar het oordeel van het college met betrekking tot de problematiek een aanspraak bestaat op een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling, met uitzondering van een maatwerkvoorziening inhoudende begeleiding als bedoeld in artikel 1.1.1, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015; of
   c. gegronde redenen zijn voor het college om aan te nemen dat de jeugdige in aanmerking kan komen voor zorg op grond van de Wet langdurige zorg en de jeugdige of zijn wettelijke vertegenwoordiger weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit daartoe.
2. Als er meerdere oorzaken ten grondslag liggen aan de betreffende problematiek en daardoor zowel een vorm van zorg, op grond van een recht op zorg als bedoeld bij of krachtens de Wet langdurige zorg of een zorgverzekering als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, als een soortgelijke voorziening op grond van de wet kan worden verkregen, is het college gehouden deze voorziening op grond van de wet te treffen.

3. De jeugdige of zijn ouder(s) dan wel zijn wettelijk vertegenwoordiger die een aanvraag voor jeugdhulp doen, worden verwezen naar de instantie waar een aanvraag voor een voorziening op basis van de voornoemde wetten kan worden behandeld.

Artikel X. Afstemming met voorliggende voorzieningen en andere vormen van hulp en ondersteuning

1. Het college stemt de jeugdhulp waaraan een jeugdige of een ouder behoefte heeft, ten minste af op het aanbod van activiteiten, diensten of middelen op grond van:
   a. de Leerplichtwet;
   b. de Participatiewet;
   c. de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening;
   d. de Wet Inburgering 2021;
   e. de Wet kinderopvang;
   f. de Wet langdurige zorg;
   g. de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
   h. de Wet passend onderwijs;
   i. de Wet publieke gezondheid;
   j. de Wet tijdelijk huisverbod;
   k. de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg; en

l. de Zorgverzekeringswet,

zodat deze zoveel mogelijk op elkaar aansluiten en ondersteunt de jeugdige en zijn ouder(s) actief bij het verkrijgen van toegang tot de andere voorziening(en) of bij behoud van de continuïteit van de zorg op grond van de benodigde zorg.

1. De afgestemde jeugdhulp wordt zodanig ingezet dat dit leidt tot:
   a. het opheffen van een situatie die voor een jeugdige of een ouder of diens omgeving levensbedreigend is, of met grote waarschijnlijkheid leidt tot ernstige gezondheidsschade;
   b. stabilisatie van een crisissituatie, anders dan bedoeld onder a;
   c. een voldoende mate van duurzame zelfredzaamheid van een jeugdige of een ouder, voor zover dat binnen het vermogen ligt.

2. Als er voor de betreffende problematiek zowel zorg als uit de Wet passend onderwijs als de Jeugdwet kan worden verkregen, dan past het college de methode ‘integraal arrangeren’ toe.

3. Het college weegt bij de afstemming van de jeugdhulp de volgende aspecten mee:
   a. de behoefte aan hulp en ondersteuning van een jeugdige of een ouder;
   b. de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van een jeugdige of een ouder zoals bedoeld in artikel x en de mogelijkheden van het sociale netwerk;
   c. welke volgorde van inzet van hulp en ondersteuning naar verwachting het meeste effect sorteert en in hoeverre hulp en ondersteuning gelijktijdig kan of moet worden ingezet;
   d. welke hulp en ondersteuning leidt tot de minste maatschappelijke kosten op lange termijn.

4. Als een jeugdige of een ouder of wettelijk vertegenwoordiger weigert mee te werken aan ondersteuning als bedoeld in het eerste lid, kan het college het onderzoek beëindigen en een individuele voorziening weigeren.

3.8 Verwijzing door familierechter

Achtergrond:
Uit een eerder advies van advocaat Tim Robbe komt naar voren dat ook na een verwijzing van de familierechter het lokaal team een eigen beoordeling kan toepassen. Dit is anders dan bij een verwijzing door een GI.

Toelichting:
De verordening wordt aangepast, waarbij expliciet wordt gemaakt dat ook na verwijzing door een familierechter, het college nog steeds dient te toetsen. Dit artikel dient geplaatst te worden in de context van ‘externe verwijzers’.

Effect:
Er vindt ook na bepaling door een familierechter een toets plaats op noodzakelijkheid van een jeugdhulpvoorziening.

Bron:
Conceptverordening HLT, advies Tim Robbe.

Inhoudelijke wijziging:
Wanneer een familierechter bepaalt dat jeugdhulp noodzakelijk is in een echtscheidingssituatie, betekent dit niet dat er direct toegang tot jeugdhulp bestaat. De ondersteuningsvraag dient eerst door het college beoordeeld te worden. Zij beoordeelt of een individuele voorziening noodzakelijk is.

3.9 Duur en intensiteit jeugdhulp

Achtergrond:
Binnen de gehanteerde dienstomschrijvingen zijn voor sommige segmenten afbakeningen opgenomen in termen van duur, intensiteit en kwaliteit van jeugdhulp. Denk aan de inzet van individuele begeleiding voor maximaal 52 uur (3120 minuten) verdeeld over een periode van maximaal 6 maanden.[3] Er vinden echter nog steeds overschrijdingen plaats.

Toelichting:
Het vastleggen van nadere bepalingen omtrent duur en intensiteit van jeugdhulpvoorzieningen in de verordening zelf wordt in het kader van dit wijzigingspakket als een stap te ver gezien. Dit vraagt een nadere uitwerking, met een ruimer tijdspad dan binnen dit traject beschikbaar is.

Voor sommige segmenten zijn er echter reeds afspraken opgenomen in dienstomschrijvingen. Zichtbaar is echter dat ook binnen deze segmenten overschrijdingen plaatsvinden.[4] Het vastleggen van de regels is dus niet voldoende. De aanpassing van de verordening moet samengaan met het implementeren van regie en het introduceren van administratieve beschikkingen. Dit krijgt een plek in de implementatie van prioriteit IV (o.a. regie).

Effect:
De bestaande afspraken omtrent duur en intensiteit van specifieke voorzieningen worden strakker gehandhaafd.

Bron:
Addendum Financiële Effecten V.2

3.10 Afbakening individuele voorzieningen

Achtergrond:
In lijn met de verkenning van Tim Robbe e.a. wordt in de verordening nader geconcretiseerd welke specialistische vormen van jeugdhulp de gemeente als individuele voorzieningen aanbiedt. Deze concretisering betreft de inrichting van het gemeentelijke aanbod en dient de rechtszekerheid, uitlegbaarheid en uitvoerbaarheid. Alles wat niet binnen deze omschrijving valt, wordt dus in beginsel niet aangeboden. Dit laat onverlet dat in individuele situaties een beoordeling plaatsvindt of met dit aanbod passende en toereikende jeugdhulp kan worden gerealiseerd; zo nodig wordt gemotiveerd maatwerk toegepast.

[3] Bijlage 6-Dienstomschrijving Individuele begeleiding-v2025
[4] Addendum Financiële Effecten V.2, p. 12. De kosten voor individuele begeleiding kennen bijvoorbeeld een overschrijding van €19,5mln over 2024, terwijl de trajectduur vastgelegd is in de dienstomschrijving.

Toelichting:
De verordening wordt aangepast, waarbij een opsomming van jeugdhulpvoorzieningen wordt weergegeven, welke voor de gemeente onder 'specialistische jeugdhulpvoorzieningen' valt. Daarbij kan ook expliciet opgenomen worden wat niet vergoed wordt door de gemeente. Denk aan diergeleide interventies of individuele begeleiding bij sport.

Effect:
Raad en college maken met het vaststellen van de verordening, en daarmee het vaststellen van de opsomming, keuzes over de inrichting van het aanbod aan specialistische individuele voorzieningen en de bekostiging daarvan..

Bron:
Conceptverordening HLT.

Inhoudelijke wijziging:
Artikel X Individuele voorzieningen
1. Onder de individuele voorzieningen vallen specialistische jeugdhulpvoorzieningen:
a. Behandeling met verblijf;
i. Jeugdhulp Behandeling met verblijf
ii. Intensieve ambulante behandeling ter vervanging van verblijf
iii. Jeugdzorgplus
b. Wonen;
i. Gezinshuis
ii. Jeugdhulp met verblijf
iii. Pleegzorg
c. Dagbehandeling en dagbesteding;
i. Dagbehandeling A
ii. Dagbehandeling B
iii. Dagbehandeling KDC
iv. Dagbesteding (inclusief respijtzorg)
v. Onderwijs-zorg arrangement (OZA)
vi. Zorg-onderwijs arrangement (ZOA)
d. Ambulante jeugdhulp;
i. Jeugd-ggz diagnostiek
ii. Jeugd-ggz behandeling
iii. Begeleiding individueel (op school)
iv. Behandeling individueel (op school)
v. Begeleiding en behandeling groep
vi. Diagnostiek Ernstige Dyslexie
vii. Behandeling Ernstige Dyslexie
viii. (Hoog) specialistische ggz
e. Crisis;
i. Jeugdhulp ambulant crisis
ii. Jeugd-ggz crisisbehandeling
iii. Crisis verblijf
iv. Pleegzorg crisis
g. Veiligheid;
i. Jeugdbescherming
ii. Jeugdreclassering
iii. Veiligheid gesloten plaatsing

iv. Veiligheid toegang en eerstelijnsvoorziening
2. De verwijzer adviseert (en besluit) op de duur en intensiteit van de individuele voorziening waarbij uit wordt gegaan van zo licht en zo kort mogelijk. De verwijzer kan aanwezig zijn bij evaluatiegesprekken.
3. Groepsbegeleiding of behandeling is voorliggend aan individuele begeleiding of behandeling.
4. De inzet van dieren bij jeugdhulp is uitsluitend toegestaan als onderdeel van een goedgekeurd behandelplan, uitgevoerd door gekwalificeerd professional.
5. Individuele begeleiding bij sport wordt niet vergoed door de gemeente.

3.11 Afbakening in relatie tot voorwaarden aan de aanbieder

Achtergrond:
Het is mogelijk eisen te stellen aan een jeugdhulpaanbieder, voordat deze aanbieder jeugdhulp mag leveren.

Toelichting:
De verordening wordt aangepast, waarbij expliciete voorwaarden worden opgenomen voor de aanbieder met betrekking tot integriteit, in het verleden opgelegde boetes, handhavingsmaatregelen of in het verleden gepleegde strafbare feiten.

Met het voorgestelde artikel wordt afgebakend onder welke voorwaarden jeugdhulp via een aanbieder kan worden ingezet. Het doel is het borgen van kwaliteit, veiligheid, rechtmatigheid en uitlegbaarheid, met een zo objectief mogelijk beoordelingskader.

Ten aanzien van jeugdhulp buiten Nederland geldt dat dit in beginsel niet wordt ingezet. Het college kan uitsluitend vooraf toestemming verlenen indien in het individuele geval noodzaak is aangetoond en kwaliteit, toezicht en controleerbaarheid voldoende zijn geborgd, binnen een begrensde duur en met evaluatieafspraken.

Voor integriteit is gekozen voor kenbare en toetsbare criteria met een afgebakende terugkijktermijn, om te voorkomen dat uitsluiting berust op te open of moeilijk verifieerbare begrippen.

Effect:
Afgebakend wordt welke aanbieders wel in aanmerking komen om jeugdhulp te leveren, en welke niet.

Bron:
Conceptverordening HLT.

Inhoudelijke wijziging:
Artikel X Voorwaarden aan de jeugdhulpaanbieder
1. Er wordt geen individuele voorziening ingezet bij jeugdhulp aanbieders indien:
a. de jeugdhulp hoofdzakelijk buiten Nederland wordt verleend, tenzij het college hiervoor vooraf schriftelijk toestemming heeft verleend. Toestemming kan slechts worden verleend indien is voldaan aan voorwaarden inzake:

- aantoonbare noodzaak in het individuele geval,

- borging van kwaliteit, toezicht en controleerbaarheid,
- een begrensde duur en afspraken over evaluatie en beëindiging.

b. misbruik of oneigenlijk gebruik is vastgesteld;
c. er gegronde redenen zijn om te twijfelen aan de integriteit van de aanbieder. Hiervan is in ieder geval sprake indien de aanbieder in de vier jaar voorafgaand aan het moment van beoordeling door het college:

i. onherroepelijk is veroordeeld wegens, of een strafbeschikking is opgelegd voor, strafbare feiten die de veiligheid of kwaliteit van jeugdhulp in gevaar kunnen brengen;
ii. een bestuurlijke boete opgelegd heeft gekregen of een handhavingsmaatregel opgelegd heeft gekregen (zoals een last onder bestuursdwang of last onder dwangsom), voor zover deze maatregel(en) verband houden met kwaliteit, veiligheid of rechtmatigheid van (jeugd)zorg;
iii. aantoonbaar niet voldoet aan wettelijke kwaliteitseisen of toezichtvereisten die voor de verleende jeugdhulp gelden.
iv. de jeugdhulpaanbieder zich niet professioneel gedraagt. Hiervan is onder andere sprake indien de aanbieder zich intimiderend opstelt, geen voorbeeldfunctie toont of er meerdere incidenten hebben plaatsgevonden binnen de uitvoering van zijn/haar functie. Een jeugdhulpaanbieder dient financieel gezond te zijn en er dient aan de financiële verplichtingen voldaan te worden, zodat de continuïteit van de zorg voor de jeugdige voldoende gewaarborgd is. De aanbieder kan worden gevraagd de meest recente jaarrekening te overleggen. In het geval van een organisatie zonder rechtspersoonlijkheid kan om een balans of resultatenrekening gevraagd worden, waaruit in ieder geval de gerealiseerde omzet en kosten gesplitst naar personele kosten en materiële kosten zijn opgenomen.

2. Het college kan afzien van inzet van een individuele voorziening bij een jeugdhulpaanbieder indien ten aanzien van die aanbieder, een actieve aanwijzing of herstelopdracht van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd loopt, voor zover dit relevant is voor de veiligheid, kwaliteit of continuïteit van de in te zetten jeugdhulp.
3. Er wordt geen pgb verstrekt ten behoeve van inzet van een jeugdhulpaanbieder van wie in de vijf jaar voorafgaand aan het moment van beoordeling het contract met de jeugdhulpregio is ontbonden wegens het niet voldoen aan contractuele voorwaarden, voor zover dit relevant is voor kwaliteit, veiligheid of rechtmatigheid.
4. Voordat het college toepassing geeft aan dit artikel, baseert het college zich op verifieerbare feiten en omstandigheden, stelt het de aanbieder in de gelegenheid te reageren (hoor en wederhoor) en motiveert het college waarom inzet van jeugdhulp via deze aanbieder niet verantwoord is gelet op de belangen van de jeugdige en de vereiste proportionaliteit.
4. Een jeugdhulpaanbieder neemt, voor zover van toepassing, de regels in acht van de Wet normering topinkomens en de regeling bezoldigingsmaxima topfunctionarissen zorg en jeugdhulp.

3.12 Afbakening in relatie tot gemaakte kosten voorafgaand aan de aanvraag

Achtergrond:
De lokale teams hebben het signaal afgegeven dat het gebeurt dat ouders een aanvraag indienen die betrekking heeft op kosten voor jeugdhulp die gemaakt zijn voorafgaand aan het indienen van de aanvraag. Dit bijvoorbeeld omdat er wachtlijsten zijn. Het is mogelijk dit verder af te bakenen in de verordening.

Toelichting:

De verordening wordt aangepast, waarbij expliciet wordt opgenomen dat wanneer de aanvraag betrekking heeft op kosten die gemaakt zijn voorafgaand aan de aanvraag, deze slechts onder beperkte voorwaarden worden vergoed. In de praktijk gaat het hier expliciet om pgb-aanvragen.

Effect:
Raad en college maken met het vaststellen van de verordening de keuze om kosten in de regel te vergoeden na behandeling van de aanvraag.

Bron:
Modelverordening Schulink.

Inhoudelijke wijziging:

1. Als de pgb-aanvraag ziet op kosten voor jeugdhulp die de jeugdige en/of ouder(s) voorafgaand aan de aanvraag heeft gemaakt, verstrekt het college alleen een voorziening:
    a. als op het moment van de aanvraag sprake is van opgroei- of opvoedingsproblemen, psychische problemen of stoornissen en
    b. voor zover het college de noodzaak en passendheid van de voorziening en de gemaakte kosten achteraf nog kan beoordelen.
    c. Het college verstrekt alleen een voorziening als bedoeld in lid X als de gemaakte kosten zien op een periode van maximaal (3) maanden vóór de aanvraag.

3.13 Afbakening pgb

Achtergrond:
Een aanzienlijk deel van de totale jeugdhulp wordt verstrekt door middel van een persoonsgebonden budget (pgb). Het is mogelijk om aanvullende eisen te stellen om de reikwijdte van de jeugdhulp ook voor de besteding van pgb's aan te scherpen.

Toelichting:
De verordening wordt aangepast, waarbij een aantal aanscherpingen worden aangebracht:

1. *Aanvullend eisen om in aanmerking te komen voor een pgb, met een vereiste motivatie waarom het natura-aanbod van de gemeente niet passend is;*

   In de verordening zijn aanvullende regels te stellen om in aanmerking te komen voor een pgb deze regels zien op het vereiste van een PGB plan waarin vervolgens toegelicht wordt wat de motivatie is waarom het natura aanbod van de gemeente niet passend is welke jeugdhulp gewenst is in te kopen met de PGB en op welke wijze de kwaliteit van de in te kopen jeugdhulp is gewaarborgd.
2. *Specifieke eisen aan de pgb-vaardigheid (voorwaarden om goed met een pgb om te kunnen gaan) aan de budgethouder;*
3. *Een strak onderscheid tussen formele en informele hulp, wat relevant is in het kader van de te hanteren tarieven;*

   In de verordening wordt vastgelegd dat formele hulp wordt geleverd door beroepskrachten met een inschrijving in het Handelsregister en de vereiste diploma's of registraties. Hulp vanuit het sociale netwerk of van personen zonder beroepskwalificatie geldt als informele hulp. Hiermee wordt duidelijk wanneer sprake is van professionele of niet-professionele inzet. Dit is relevant voor de tarieven.
4. *Kwaliteitseisen aan de uitvoerder van de jeugdhulp wanneer gebruik wordt gemaakt van een*

pgb;

5. *Afbakening van de maximale hoogte van een pgb;*
   Er worden maximumtarieven toegekend, op basis van de modelverordening van de VNG. Het is wenselijk om bij de uitwerking van de concrete tarieven een regionale standaard te hanteren. De werkgroep is tot de conclusie gekomen dat het regionaal uniformeren van deze berekening niet past binnen het tijdspad van dit wijzigingspakket. Daarom wordt de modelverordening aangehouden. Binnen de maximumtarieven kunnen gemeenten in de nadere regels specifieke tarieven uitwerken. Dit kunnen dan alsnog regionaal uniforme tarieven zijn, afhankelijk van de implementatie.
6. *Afbakening van welke kosten uitgesloten zijn van vergoeding vanuit een pgb.*
   Verstrekte PGB gelden dienen ingezet te worden voor professionele hulpverlening, niet voor kosten als gevolg van het voeren van een PGB-administratie, het beheren van een pgb of het aanvragen van een VOG. Dit is veelal niet expliciet vastgelegd in de verordeningen.

Effect:
De toepassing van een pgb wordt nader ingekaderd. Dit vormt een kader bij verstrekking van een pgb, en bij controle op de toepassing van een pgb.

Bron:
Modelverordening VNG

HOOFDSTUK X. AANVULLENDE REGELS VOOR EEN INDIVIDUELE JEUGDHULPVOORZIENING IN DE VORM VAN EEN PGB
Artikel X. Aanvullende regels om in aanmerking te komen voor een Pgb
Als een jeugdige of zijn ouder(s) in aanmerking komen voor een individuele voorziening, maar de jeugdhulp zelf wensen in te kopen door middel van een Pgb, dienen de jeugdige of zijn ouder(s) dan wel zijn wettelijke vertegenwoordiger daartoe een Pgb-plan in. Het pgb-plan dient ter onderbouwing van de aanvraag. Het college beoordeelt de pgb-vaardigheid en ondersteunt de jeugdige/ouders zo nodig bij het opstellen van het plan.

1. In het Pgb-plan is opgenomen:
   a. Een gemotiveerde toelichting waaruit blijkt waarom het aanbod in natura niet passend is;
   b. welke jeugdhulp de jeugdige of zijn ouder(s) willen inkopen met een Pgb, inclusief het beoogde resultaat is, de duur en wanneer en hoe wordt geëvalueerd;
   c. gegevens over de uitvoerder van de individuele voorziening in de wijze waarop de jeugdhulp georganiseerd wordt;
   d. op welke wijze de kwaliteit van de in te kopen jeugdhulp is gewaarborgd;
   e. de kosten van de uitvoering, uitgedrukt in aantal eenheden en tarief;
   f. bij informele hulp: welke jeugdhulp de jeugdige of zijn ouder(s) willen betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk;
   g. een motivering aan de hand van de tien punten benoemd in artikel X (pgb-vaardigheid) waaruit blijkt dat de budgethouder of budgetbeheerder in staat is de aan een Pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren.
2. Het college verstrekt uitsluitend een Pgb als:
   a. de individuele voorziening in natura, die wordt geleverd door een door het college gecontracteerde aanbieder, gemotiveerd niet passend is;

b. uit de beoordeling van de Pgb-vaardigheid met inachtneming van artikel X (pgb-vaardigheid) blijkt dat de budgethouder of, indien van toepassing, de budgetbeheerder in staat is uitvoering te geven aan de eisen die het beheer van een Pgb met zich meebrengt;
c. naar het oordeel van het college met inachtneming van artikel X (Kwaliteitseisen individuele voorziening in de vorm van een Pgb) is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort en die de jeugdige of zijn ouder(s) dan wel zijn wettelijke vertegenwoordiger van het budget willen betrekken, van goede kwaliteit is en in voldoende mate zal bijdragen aan het bereiken van het in het Pgb-plan opgenomen beoogde resultaat.

3. Het college verstrekt geen Pgb als er twijfels zijn over de integriteit van de voorgenomen uitvoerder van jeugdhulp, wat zich in ieder geval voordoet indien de voorgenomen uitvoerder van de jeugdhulp in de vijf jaar voorafgaande aan de aanvraag:
   a. fraude, in de zin van opzettelijke misleiding om financieel voordeel te verkrijgen, heeft gepleegd;
   b. onherroepelijk is veroordeeld wegens strafbare feiten of overtredingen of waarvoor een strafbeschikking is opgelegd die de veiligheid en de kwaliteit van de hulp in gevaar brengen;
   c. veroordeeld is wegens het plegen van strafbare feiten tot een gevangenisstraf;
   d. op basis van een Bibob-toets door het college is geweigerd als zorgaanbieder.
4. Het college weigert een Pgb als een wettelijke weigeringsgrond als bedoeld in artikel 8.1.1, vierde lid, van de wet van toepassing is.
5. Voor informele hulp als bedoeld in artikel X (onderscheid formele en informele hulp) wordt alleen een PGB verstrekt voor de profielen genoemd in artikel X (vormen van jeugdhulp), te weten A: Enkelvoudige Specialistische Jeugdhulp, E: Begeleiding en Ondersteuning, en I: Logeren. Dit in verband met de doelmatigheid van de geboden hulp in combinatie met de complexere problematiek in de andere profielen. Tenzij het college anders besluit in belang van het kind.

Artikel X. Pgb-vaardigheid

1. Om aan de voorwaarden voor Pgb-vaardigheid te voldoen dient de beoogd budgethouder, al dan niet met hulp vanuit het sociaal netwerk of, indien van toepassing, een budgetbeheerder, in ieder geval:
   a. inzicht te hebben van de hulpvraag en doelstellingen;
   b. op de hoogte te zijn van de regels en verplichtingen die horen bij het Pgb of deze zelf (online) weten te vinden;
   c. in staat te zijn om een overzichtelijke Pgb-administratie bij te houden;
   d. in staat te zijn om (desnoods met ondersteuning) te communiceren en de aan het Pgb verbonden verplichtingen te begrijpen en na te komen;
   e. in staat te zijn zelfstandig te handelen en onafhankelijk voor een zorgverlener te kiezen;
   f. in staat te zijn om afspraken te maken en vast te leggen en om dit te verantwoorden aan het college;
   g. in staat te zijn te beoordelen en te beargumenteren of de geleverde zorg passend en kwalitatief goed is;
   h. in staat te zijn de inzet van zorgverleners te coördineren, waardoor de zorg door kan gaan, ook bij verlof en ziekte;
   i. in staat te zijn om als werk- of opdrachtgever de zorgverleners aan te sturen en aan te

spreken op hun functioneren; en

j. voldoende kennis te hebben over het werk- of opdrachtgeverschap of deze kennis weten te vinden.

2. Een budgethouder of een budgetbeheerder wordt in beginsel niet in staat geacht de aan een Pgb verbonden taken verantwoord te kunnen uitvoeren als sprake is van één of meer van de volgende omstandigheden:
   a. het beheer wordt verricht door de persoon of organisatie die ook de jeugdhulp levert aan de budgethouder tenzij hiervoor door het college toestemming is verleend of de persoon eerste of tweedegraads bloed- of aanverwant is van de jeugdige;
   b. er sprake is van één of meer van de volgende omstandigheden:
   1. schuldenproblematiek;
   2. ernstige verslavingsproblematiek;
   3. aangetoonde fraude, in de zin van opzettelijke misleiding om financieel voordeel te verkrijgen, begaan in de vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag;
   4. een aanmerkelijke verstandelijke beperking;
   5. een ernstig psychiatrisch ziektebeeld;
   6. een vastgestelde, blijvende cognitieve stoornis;
   7. het onvoldoende in staat zijn om – al dan niet met ondersteuning – de aan het pgb verbonden rechten en verplichtingen te begrijpen en na te komen, waarbij niet is geborgd dat met ondersteuning, vertegenwoordiging of budgetbeheer een verantwoord beheer van het pgb mogelijk is.
   8. het niet verkrijgen van een Verklaring Omtrent het Gedrag.

Artikel X. Onderscheid formele en informele hulp

1. Van formele hulp is sprake als de jeugdhulp verleend wordt door onderstaande personen:
   a. personen die werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het Pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staat in het Handelsregister, conform artikel 5, van de Handelsregisterwet 2007, en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken; of
   b. zzp-ers die ten aanzien van de voor het Pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister conform artikel 5, van de Handelsregisterwet 2007 en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken.
   c. personen die ingeschreven staan in het register, bedoeld in artikel 3, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (wet BIG) of artikel 5.2.1, van het Besluit Jeugdwet, voor het uitoefenen van een beroep voor het verlenen van jeugdhulp.
2. Van informele hulp is sprake als de jeugdhulp geboden wordt door:
   a. een bloed- of aanverwant in de eerste- of tweede graad van de budgethouder omdat zij onderdeel uitmaken van het sociale netwerk;
   b. een andere persoon dan beschreven in het eerste lid, onder a of b, en er niet voldaan is aan het eerste lid onder c.

Artikel X. Kwaliteitseisen individuele voorziening in de vorm van een Pgb

1. Ter waarborging van de kwaliteit van de met een Pgb in te kopen individuele voorziening voldoet de uitvoerder van de jeugdhulp aan de volgende eisen:
   a. beschikt over een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) die niet ouder is dan twaalf maanden bij aanvang van de zorgovereenkomst en gedurende hulpverlening niet ouder

dan drie jaar, waaruit blijkt dat er geen bezwaren voor de uitoefening van diens functie. Ouder(s) zijn uitgesloten van deze eis;

b. aantoonbaar beschikt over de juiste vaardigheden en deskundigheid om verantwoorde hulp te bieden;
c. houdt een deugdelijke administratie bij met een registratie van de geleverde hulp;
d. is voldoende vaardig om in de Nederlandse taal te communiceren;
e. werkt volgens een plan waarin activiteiten en doelen zijn vastgesteld;
f. voert de hulp uit in overeenstemming met de beschikking van het college;
g. stemt de hulp af op de persoonlijke situatie van de jeugdige of zijn ouder(s);
h. stemt de hulp af op andere voorzieningen, overige voorzieningen en individuele voorzieningen waar de jeugdige of zijn ouder(s) gebruik van maken;
i. respecteert de privacy van de jeugdige of zijn ouder(s) en gaat vertrouwelijk om met informatie over de persoonlijke situatie;
j. neemt bij vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling in het huishouden van de jeugdige of zijn ouder(s) voor advies of het doen van een melding contact op met Veilig Thuis;
k. meldt calamiteiten en geweldsincidenten bij de verlening van jeugdhulp aan het college;
l. werkt mee aan toezicht en aangekondigd en onaangekondigd onderzoek door het college of daartoe aangewezen derden op inhoudelijke kwaliteit en op rechtmatigheid; en
m. is of raakt door verlening van de jeugdhulp naar het oordeel van het college niet overbelast.

2. Ter waarborging van de kwaliteit van de met een Pgb in te kopen individuele voorziening voldoet de uitvoerder van formele jeugdhulp aan de volgende aanvullende eisen:
    a. hetgeen is bepaald in artikel X eerste lid (onderscheid formele en informele jeugdhulp);
    b. handelt in overeenstemming met de professionele standaard;
    c. werkt op basis van een hulpverleningsplan;
    d. werkt met een systeem voor kwaliteitsbewaking;
    e. hanteert de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, de meldplicht calamiteiten en de meldplicht geweld bij de verlening van jeugdhulp; en
    f. stelt een vertrouwenspersoon in staat zijn taak uit te voeren.
3. Er wordt geen Pgb voor informele jeugdhulp verstrekt als, conform het afwegingskader voor een verantwoorde werktoedeling op basis van het kwaliteitskader Jeugd, formele jeugdhulp noodzakelijk is.

Artikel X. Hoogte Pgb

1. De hoogte van het pgb voor formele jeugdhulp bedraagt maximaal 100% van het laagste adequate gecontracteerde tarief voor dezelfde jeugdhulp in natura.
2. De hoogte van het pgb voor informele jeugdhulp bedraagt minimaal 100% van het wettelijk minimumloon en maximaal het uurloon van de passende loonschaal uit de toepasselijke cao (hoogste periodiek, inclusief vakantietoeslag), met uitzondering van logeren.
3. Indien uit het ingediende Pgb-plan blijkt dat passende en toereikende jeugdhulp voor een lager tarief dan het maximumtarief kan worden ingekocht, stelt het college dit lagere tarief vast. Daarbij houdt het college zo nodig rekening met de aard van de aanbieder en diens kostenstructuur, waaronder die van zelfstandige zorgverleners met beperkte overhead.

Artikel X. Niet vergoedbare kosten en uitgesloten van Pgb

1. Het Pgb tarief is all-in: alle overhead- en bijkomende kosten (zoals scholing, maaltijden, entreegelden, administratie- en vervoersmiddelen) zijn in het tarief begrepen; hiervoor wordt geen aanvullend budget verstrekt.
2. De volgende kosten zijn uitgesloten van vergoeding vanuit Pgb:
    a. onverminderd artikel 8.1.1 van de Jeugdwet wordt geen Pgb verstrekt voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die vóór indiening van de aanvraag reeds zijn gemaakt;
    b. kosten voor crisishulp of anders direct in te zetten hulp;
    c. kosten voor bemiddeling, coördinatie, tussenpersonen of belangenbehartigers;
    d. kosten voor het voeren van een Pgb-administratie of budget-beheer;
    e. kosten voor ondersteuning bij het aanvragen of beheren van een Pgb;
    f. kosten voor ondersteuning buiten Nederland, tenzij het college vooraf schriftelijk toestemming heeft verleend;
    g. kosten voor vervoer en administratie van een zorgverlener;
    h. kosten voor een Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG);
    i. een feestdagen-uitkering boven € 100,- per kalenderjaar in totaal;
    j. Diergeleide interventies, tenzij deze onderdeel zijn van een behandelplan.

3.14 Toezicht

Achtergrond:
Een andere vorm van afbakening is het voorkomen en bestrijden van oneigenlijk gebruik. In de Leidse regio zijn hiertoe toezichtsbepalingen opgesteld. Dit houdt in dat het college één of meer toezichthouders aanwijst en dat aan deze toezichthouder specifieke taken worden toegekend, gericht op recht- en doelmatigheid en controleerbaarheid bij de inzet van individuele voorzieningen.

Toelichting:
De verordening wordt aangepast, waarbij expliciet wordt opgenomen dat het college een toezichthouder aanwijst. Daarnaast wordt opgenomen dat de toezichthouder bij de uitvoering van zijn taak gebruik kan maken van de toezichtsbevoegdheden uit hoofdstuk 5 Awb, binnen de wettelijke grenzen (waaronder evenredigheid).

Effect:
De verordening kent een grondslag voor het aanwijzen van één of meer toezichthouders en het uitvoeren van toezichthoudende werkzaamheden in relatie tot individuele voorzieningen in natura en in de vorm van Pgb's, met inachtneming van de Jeugdwet, de Awb en toepasselijke privacyregels (AVG).

Met deze bepalingen wordt een heldere gemeentelijke grondslag opgenomen om toezicht te organiseren op de rechtmatige en doelmatige inzet van individuele voorzieningen (natura en pgb). De bepaling verduidelijkt de reikwijdte van het gemeentelijk toezicht (verordening, beleid, beschikking en contract) en borgt dat de toezichthouder uitsluitend gebruikmaakt van Awb-toezichtsbevoegdheden binnen de wettelijke grenzen (waaronder evenredigheid en noodzakelijkheid). Tegelijk wordt expliciet gemaakt dat het toezicht niet ziet op professionele of zorginhoudelijke kwaliteit (dat is primair het domein van de IGJ), maar op rechtmatigheid, doelmatigheid en controleerbaarheid van de inzet en besteding van middelen.

Bron:

samenwerkende gemeenten jeugdhulp
HOLLAND RIJNLAND

Conceptverordening gemeente Leiden.

Inhoudelijke wijziging:

Artikel X. Onderzoek naar recht- en doelmatigheid individuele voorzieningen in natura en in de vorm van Pgb's

1. Het college wijst één of meer toezichthouders aan die belast zijn met het toezicht op de naleving van deze verordening, de toekenningsbeschikking, beleidsregels en – voor zover van toepassing – contractuele afspraken, voor zover dit redelijkerwijs nodig is voor de beoordeling van de rechtmatige en doelmatige inzet en besteding van individuele voorzieningen en Pgb's, waaronder de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik.
2. Het college onderzoekt met inachtneming van de Jeugdwet en de daarop gebaseerde regelgeving, de rechtmatigheid en doelmatigheid van individuele voorzieningen en de naleving van de door de gemeente gestelde kwaliteitseisen. Onder 'kwaliteitseisen' wordt in dit artikel verstaan: eisen die door of namens de gemeente zijn gesteld in of krachtens deze verordening, beleidsregels, de toekenningsbeschikking en/of contractuele afspraken, voor zover deze zien op rechtmatigheid, doelmatigheid en controleerbaarheid (zoals administratie- en verantwoordingsverplichtingen, VOG-eisen, meldplichten en planmatige vastlegging/evaluatie), en niet op de professionele standaard of zorginhoudelijke kwaliteit.
3. Het college onderzoekt periodiek, al dan niet steekproefsgewijs, het gebruik van Pgb's met het oog op de beoordeling van de recht- en doelmatigheid daarvan.
4. De aangewezen toezichthouder beschikt over de bevoegdheden als bedoeld in hoofdstuk 5 van de Algemene wet bestuursrecht (AwB) en maakt daarvan uitsluitend gebruik voor zover dat redelijkerwijs nodig is voor de uitoefening van het toezicht (evenredigheid). Daaronder vallen in ieder geval:
a. het vorderen van inlichtingen;
b. het vorderen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden (waaronder – indien relevant – administratie- en verantwoordingsgegevens, declaratie- en betaalgegevens, zorgovereenkomsten en Pgb-administratie);
c. het vorderen dat betrokkene zich identificeert (d.m.v. inzage van een identiteitsbewijs) en het betreden van plaatsen voor zover de Awb dat toestaat.
5. Eenieder is verplicht aan de toezichthouder de medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kan vorderen bij de uitoefening van zijn bevoegdheden.
6. Het college kan nadere regels stellen over de uitvoering van het toezicht, waaronder werkwijze, informatie-uitwisseling, proportionaliteit, verslaglegging en gegevensbescherming.
7. Het toezicht door het college en de toezichthouder ziet uitsluitend op de naleving van deze verordening, de toekenningsbeschikking, beleidsregels, contractuele afspraken en de rechtmatige en doelmatige inzet van voorzieningen en persoonsgebonden budgetten en omvat geen toezicht op de professionele of zorginhoudelijke kwaliteit (professionele standaard). Dit toezicht is voorbehouden aan de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ).

Artikel X. Overige maatregelen ter voorkoming van oneigenlijk gebruik, misbruik

1. Het college maakt met de door hem gecontracteerde of gesubsidieerde jeugdhulpaanbieders afspraken over de facturatie, resultaatsturing en accountantscontroles, zodat declaraties en uitbetalingen in overeenstemming zijn met de contractuele afspraken, de leveringsopdracht, de prestatieafspraken en de feitelijk geleverde prestaties.
2. Het college maakt met de door hem gecontracteerde of gesubsidieerde jeugdhulpaanbieders afspraken over het monitoren van de gemiddelde trajectduur tijdens de looptijd van een contract.
3.Het college draagt zorg voor een meldpunt waar signalen over mogelijk misbruik, oneigenlijk gebruik en fraude kunnen worden gemeld. Meldingen worden verwerkt en opgevolgd met inachtneming van geldende wet- en regelgeving, waaronder de AVG.

3.15 Beschikking

Achtergrond:
Om te werken in overeenstemming met geldende wettelijke kaders dienen beschikkingen te worden afgegeven.

Toelichting:
In de verordening wordt verankerd a) dat beschikkingen worden afgegeven en b) wat er in deze beschikking wordt vastgelegd. Een randvoorwaarde is dat de beschikking gebaseerd is op een ondersteuningsplan, dat verplicht moet worden opgesteld. Daarnaast volgt uit jurisprudentie dat de beslissing tot beschikken niet wordt genomen door de betrokken hulpverlener zelf. Hier moet rekening mee gehouden worden in de implementatie.
Een goed opgesteld ondersteuningsplan vergemakkelijkt de omzetting naar een beschikking.

Effect:
Het werken met beschikkingen draagt bij aan de rechtszekerheid voor de inwoner, maar legt ook de duur en het beoogde resultaat met de verstrekte voorziening vast. Dit draagt bij aan de mogelijkheid tot regie over de geboden jeugdhulpvoorziening.

Bron:
Modelverordening VNG

Inhoudelijke wijziging:
X. Het college legt het besluit op een aanvraag voor een individuele voorziening vast in een beschikking.
1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of in de vorm van een pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.

2. Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in de beschikking [*tevens*] in ieder geval vastgelegd:
a. wat de te verstrekken voorziening is en wat de omvang en het beoogde resultaat daarvan zijn;
b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is; en
c. indien van toepassing, welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.

3. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking [*tevens*] in ieder geval vastgelegd:
a. voor welk resultaat het pgb moet worden aangewend;
b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
d. welke voorwaarden aan het pgb verbonden zijn;
e. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld; en
f. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.

3.16 Afstemming met gecertificeerde instellingen

Achtergrond:
Er is behoefte aan betere samenwerkingsafspraken tussen GI's en de lokale teams bij een verwijzing. Daarom wordt hier een artikel over opgenomen in de verordening, die de basis kan vormen voor verdere samenwerkingsafspraken.

Toelichting:
In de verordening wordt vastgelegd dat het college afspraken maakt met de GI's over o.a.: a) de aansluiting tussen algemene voorzieningen en de GI's, b) de wijze waarop verwezen wordt naar jeugdhulp en c)de informatie-uitwisseling die nodig is voor een doelmatige uitvoering van deze jeugdhulp en hoe het college daarvan op de hoogte wordt gesteld.

Effect:
De afspraken leiden tot meer 'grip' van de kant van de gemeente op verwijzingen die plaatsvinden door GI's.

Bron:
Conceptverordening gemeente Leiden.

Artikel X. Afstemming met gecertificeerde instellingen

1. Het college maakt afspraken met de gecertificeerde instellingen over de aansluiting tussen de algemene voorzieningen als bedoeld in hoofdstuk 2 en de gecertificeerde instellingen.
2. Het college maakt afspraken met de gecertificeerde instellingen over:
   a. de wijze waarop verwijzingen naar jeugdhulp plaatsvinden;
   b. de monitoring van ingezette jeugdhulp en de resultaten daarvan
   c. het overleg over de jeugdhulp die nodig is als er een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering aan de jeugdige is opgelegd, zoals bedoeld in artikel 3.5 lid 1 van de wet,
   d. het overleg over de eventueel gewenste jeugdhulp na beëindiging van de kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering,
   e. de vorm en inhoud van het besluit tot inzet van jeugdhulp van de gecertificeerde instelling, de informatie-uitwisseling die nodig is voor een doelmatige uitvoering en hoe het college daarvan op de hoogte gesteld wordt,
   f. wanneer en onder welke voorwaarden de gecertificeerde instelling budgethouder van een pgb kan zijn namens de jeugdige en/of ouder(s),
   g. hoe te handelen wanneer de gecertificeerde instelling meent dat niet gecontracteerde jeugdhulp ingezet moet worden.
3. Het college en de gecertificeerde instelling leggen de hier bovengenoemde afspraken vast in een protocol (artikel 3.5 lid 3 lid van de wet).

Bijlage 1 – Motivering wijziging Jeugdhulp op school

Jeugdhulp op school (JOS) in het gespecialiseerd onderwijs is sinds 2022 als individuele voorziening beschikbaar voor het speciaal basisonderwijs en (voorgezet) speciaal onderwijs cluster 3 en cluster 4 in Holland Rijnland. JOS wordt collectief op school aangeboden en leerlingen kunnen tijdig worden geholpen zonder verwijzing van een jeugdteam of huisarts. Deze nieuwe jeugdhulpvoorziening is indertijd ontstaan door te leren van regionale pilots en door ervaringen in de rest van het land die hebben aangetoond dat het aantal individuele trajecten en jeugdhulpaanbieders naar beneden kan. Holland Rijnland is hiermee voorloper geweest in het breed uitrollen van JOS binnen het gespecialiseerd onderwijs Start - Leidraad Zorg in Onderwijstijd. Uit een evaluatieonderzoek dat in 2024 in de regio is uitgevoerd blijkt dat JOS een succes is en er alle reden is om de ingezette regionale koers te vervolgen en te versterken.

In de huidige verordening staat dat voor de inzet van JOS een toeleiding vereist is door de vaste contactpersoon van de gemeentelijke toegang op de school, in afstemming met het zorgteam. In de praktijk handelt de vaste contactpersoon van het plaatselijke jeugdteam niet op deze manier omdat hij/zij niet beschikbaar is om bij besluiten betrokken te zijn. Ook heeft de vaste contactpersoon geen mandaat om jeugdhulp in te zetten voor alle leerlingen van de school, ongeacht hun woonplaats. Een toeleiding door het jeugdteam past daarmee niet bij de opzet van JOS, die juist laagdrempelig beschikbaar is en kan inspelen op actuele situaties. Door de aanpassing in de verordening wordt JOS een algemene voorziening die in beginsel voor alle leerlingen op het gespecialiseerd onderwijs vrij toegankelijk is. De verordening biedt ruimte voor een beperkte toegangsbeoordeling die plaatsvindt in afstemming met de Commissie van Begeleiding van de school. Deze werkwijze sluit aan bij de doelstellingen van JOS en versterkt de samenwerking binnen een school waardoor problemen vroegtijdig worden gesignaleerd en aanvullende hulp op het onderwijs sneller wordt ingezet. Het bieden van ondersteuning aan leerlingen door een multidisciplinair team van onderwijs- en zorgprofessionals is één van de basisgedachten in de 'Werkagenda route naar Inclusief Onderwijs' en de Hervormingsagenda jeugd.

Wanneer de verordening niet aangepast wordt, blijft JOS een individuele voorziening die om een grotere inzet vanuit de verschillende jeugdteams in Holland Rijnland vraagt en de collectieve inzet van JOS in het gespecialiseerd onderwijs minder succesvol maakt.

Risicobeheersing
De doelmatigheid en rechtmatigheid van JOS wordt geborgd door evaluatiegesprekken die twee keer per jaar plaatsvinden. Samen met het jeugdteam en het samenwerkingsverband evalueren het regionaal programmateam jeugdhulp en de Serviceorganisatie Zorg of de inzet van JOS conform het plan van aanpak is dat school en jeugdhulpaanbieder samen opgesteld hebben.
Serviceorganisatie Zorg en gemeenten bepalen jaarlijks de omvang van de beschikbare middelen per school die in aanmerking komt voor jeugdhulp op school in het gespecialiseerd onderwijs, een overschrijding hierop is niet mogelijk.

Regionale tekstblokken voor de lokale verordeningen Jeugd (PHO Jeugd juni 2021)

Begripsbepaling regionaal tekstblok 2021

Jeugdhulp op school	Verordening	Jeugdhulp op school betreft een aanbod van jeugdhulp aan leerlingen door een gecontracteerde jeugdhulpaanbieder die aan de gestelde eisen voldoet en die in principe alle jeugdhulpvragen voor individuele begeleiding binnen de school opvangt.
Jeugdhulp op school	Toelichting op de verordening	De gemeente bepaalt op welke scholen Jeugdhulp op school mag worden ingezet. De school selecteert de jeugdhulpaanbieder die Jeugdhulp op school biedt. Jeugdhulp op school wordt ingezet ter vervanging, ter voorkoming of ter verkorting van ambulante individuele jeugdhulp, dagbehandeling of dagbesteding. De jeugdhulp is aanvullend op de basisondersteuning die de school biedt vanuit de Wet passend onderwijs en richt zich op het

		verminderen, stabiliseren, behandelen of omgaan met problemen. De Jeugdhulp op school is individueel en/of in groepsaanbod beschikbaar, afhankelijk van de jeugdhulpvragen van de school. Voor de inzet van deze vorm van jeugdhulp is een toeleiding vereist door de vaste contactpersoon van de gemeentelijke toegang op de school, in afstemming met het zorgteam. De inzet van de Jeugdhulp op school is gekoppeld aan het behalen van de doelen, zoals geformuleerd in het Ontwikkelingsperspectiefplan (OPP) of begeleidingsplan. De jeugdhulpaanbieder werkt volgens een gezamenlijk werkproces voor de inzet van jeugdhulp op school dat gemeenten, onderwijs en de jeugdhulpaanbieder uiterlijk 1 september 2021 hebben afgestemd. Wanneer ook hulp in de thuissituatie nodig is stemt jeugdhulpaanbieder dit plan af met het gezinsplan (1G1P). Waar mogelijk biedt jeugdhulpaanbieder de ondersteuning ook thuis. Gemeenten bepalen de omvang van het aanbod vooraf.

Artikel uit regionaal tekstblok 2021

Individuele jeugdhulpvoorzieningen	Verordening	Onder de individuele jeugdhulpvoorzieningen vallen specialistische jeugdhulpvoorzieningen. Hieronder vallen: • behandeling met verblijf; • wonen • dagbehandeling en dagbesteding; • ambulante jeugdhulp; • jeugdhulp op school • crisis; • veiligheid. Jeugdhulp op school is voorliggend aan de voorzieningen ambulante jeugdhulp, dagbehandeling en dagbesteding. Het college heeft de bevoegdheid de in lid 1 genoemde individuele voorzieningen in nadere regels te specificeren en/of een deel daarvan als vrij toegankelijk te benoemen. ... iv. jeugdhulp-op-school;

Tekstvoorstel regionale wijziging verordening 2026

Begripsbepaling

Jeugdhulp op school	Verordening	Jeugdhulp op school betreft een algemene voorziening waarin één jeugdhulpaanbieder verantwoordelijk is voor het bieden van individuele begeleiding en jeugdhulp in groepsverband aan in beginsel alle leerlingen op een school voor gespecialiseerd onderwijs.
Jeugdhulp op school	Toelichting op de verordening	De gemeente bepaalt welke gespecialiseerd onderwijsscholen van cluster 3, 4 en speciaal basisonderwijs Jeugdhulp op school mogen inzetten. De school selecteert de jeugdhulpaanbieder die Jeugdhulp op school biedt. Met jeugdhulp op school voorkomt de jeugdhulpaanbieder waar mogelijk dat problematiek escaleert en leidt tot uitval op school. Hiermee streeft de jeugdhulpaanbieder naar voorkoming of verkorting van andere jeugdhulp zoals

		individuele begeleiding, onderwijszorg- of zorgonderwijsarrangement. De jeugdhulp is aanvullend op de basis- en extra ondersteuning die de school biedt vanuit de Wet passend onderwijs en richt zich op het verminderen, stabiliseren of omgaan met problemen. De inzet kan incidenteel plaatsvinden door kortdurende interventies en/of via een traject. Een traject kan starten nadat afstemming met de commissie van begeleiding (ook wel 'Commissie voor de Begeleiding' genoemd) van school heeft plaatsgevonden. Deze jeugdhulp zet in op de doelen van de jeugdige in het handelingsdeel van het Ontwikkel Perspectiefplan (OPP) of het behandelplan, waarmee de ouders en/of de jeugdige hebben ingestemd. Jeugdhulp in de thuissituatie valt niet onder jeugdhulp op school.

JOS verwijderen als individuele voorziening en toevoegen aan het artikel over algemene voorzieningen

Individuele jeugdhulpvoorzieningen	Verordening	Onder de individuele jeugdhulpvoorzieningen vallen specialistische jeugdhulpvoorzieningen. Hieronder vallen: • behandeling met verblijf; • wonen • dagbehandeling en dagbesteding; • ambulante jeugdhulp; • ~~jeugdhulp op school~~ • crisis; • veiligheid. ~~Jeugdhulp op school is voorliggend aan de voorzieningen ambulante jeugdhulp, dagbehandeling en dagbesteding.~~ .... ~~v. jeugdhulp op school;~~
Algemene voorziening		**Artikel X Algemene voorzieningen** 1. Een algemene voorziening is vrij toegankelijk. Het is een voorziening op basis van de Jeugdwet, die voor elke jeugdige beschikbaar is. Er is geen of een beperkte toegangsbeoordeling. 2. De volgende algemene voorzieningen zijn beschikbaar: ... f. Jeugdhulp op school in het gespecialiseerd onderwijs; ... 3. Het college kan in nadere regels vaststellen welke algemene voorzieningen concreet op basis van lid 1 beschikbaar zijn en toelichten wat deze inhouden.
Artikelsgewijze toelichting		Lid 2f Jeugdigen moeten de kans krijgen om zich optimaal te kunnen ontwikkelen. Voor een deel van de leerlingen in het gespecialiseerd onderwijs (speciaal basisonderwijs en (voorgezet) speciaal onderwijs cluster 3 en cluster 4) is het nodig om jeugdhulp in te zetten in de vorm van begeleiding op school zodat zij onderwijs kunnen volgen en tot ontwikkeling kunnen komen. De individueel beschikte en geleverde jeugdhulp botst met het collectief ingerichte en regionaal georganiseerde gespecialiseerd onderwijs. Het collectief financieren van jeugdhulp op school in het

		gespecialiseerd onderwijs vergroot kansengelijkheid van de jeugdigen en zorgt ervoor dat ouders en scholen ontlast worden. Collectieve inzet van jeugdhulp in het gespecialiseerd onderwijs voorkomt waar mogelijk escalatie van problematiek en vergroot schoolaanwezigheid. Ook draagt het bij aan het verminderen van administratieve rompslomp en het efficiënter en effectiever inzetten van collectieve middelen. Jeugdhulp op school kan in beginsel aan alle leerlingen op een gespecialiseerd onderwijs aangeboden worden, maar niet aan alle leerlingen tegelijk. Dat hoeft ook niet, welke leerlingen jeugdhulp op school nodig hebben en in welke mate kan per periode of zelfs per dag verschillen. Collectieve financiering maakt het mogelijk dat het gespecialiseerd onderwijs met een vaste jeugdhulpaanbieder voor een langere periode kan samenwerken. Een vast budget per school garandeert de continuïteit van de jeugdhulp en draagt bij aan het ontwikkelen en borgen van de kwaliteit. Het werken met vaste gezichten geeft rust in de klas. Lid 3 De jeugdhulpaanbieder werkt volgens het werkproces Jeugdhulp op school (JOS) dat is opgesteld door gemeenten en toegang en afgestemd met het onderwijs en de jeugdhulpaanbieders. Het werkproces JOS wordt minimaal één keer per jaar geactualiseerd door het regionaal programmateam jeugdhulp.